Pregaria.cat

Entrada

La germana de la seva mare

Per LauraR el dj., 03/11/2022 - 09:00

“ S’estaven vora la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena”, Jn. 19, 25

En el seu evangeli Joan concreta el nom de qui s’està vora la creu de Jesús. Hi ha diferències amb la redacció dels sinòptics, però no cal fixar-se en elles entre d’altres coses perquè és difícil precisar l’exactitud històrica d’aquesta escena. Els biblistes subratllen el simbolisme teològic d’aquests versets, especialment en el cas de Joan.

Dins d’aquesta creació simbòlica sorprèn el detall de l’escriptor de posar en l’escena a *“la germana de la seva mare”*, persona que no apareix en cap altre moment del seu evangeli.

Observació que legítimament desperta una pregunta: per què l’autor concreta aquí els noms i no ho fa en els altres dos moments del seu evangeli en els que fa al·lusió dels familiars de Jesús?

A les noces de Canaan fa notar que assistiren la mare i els germans de Jesús. És fàcil suposar la presència d’aquesta tieta, però encara que solament hi haguessin anat els germans, l’evangelista no els identifica. Tampoc ho fa en el capítol set, quan menciona que ni tan sols el seus germans creien en ell, no sabem exactament quins eren els desconfiats.

En canvi, vora la creu l’evangelista identifica amb precisió qui s’hi estava.

Sembla que estigui indicant als lectors on es reconeix als vertaders deixebles.

Estar prop de Jesús en trobades festives està molt bé, però és relativament fàcil, no et jugues gaire. Dubtar de Jesús quan no s’entenen els seus camins, sembla que és comprensible, forma part de la debilitat humana.

El deixeble pot viure les escenes anteriors però aquestes ni caracteritzen ni invaliden pròpiament el seguiment, la que realment l’identifica com a tal és estar a prop de qui està crucificat.

I avui de crucificats n'hi ha molts i de molts tipus.

Aquesta secció es diu pregar la realitat, no oblidem que els evangelis no són una col·lecció de bons consells sinó claus per a que la nostra manera d’estar en la vida “toqui” la realitat, és a dir, pistes per a que la nostra realitat personal sigui pregària.